

Да ли је потребна обдукција мртворођеног споразума или ће његова примена завршити по оној народној „операција успела, пацијенти мртви“ -недеље нас деле од одговора на ово питање.

Дочекавши министра Немачке без сакоа, лежерно, у кошуљи и уз „братски“ загрљај, први потпредседник Владе не показује само да су политичке температуре у Београду физички неподношљиве, већ да је и он схватио да његова каријера, барем на спољно-политичком плану, зависи пре свега од Берлина и да није лоше још једном себе представити као човека кога лидери лидера Европе сматрају за „дисајдера“.

Иако на историјском споразуму, како су га назвале све три стране, стоји потпис премијера Србије, на Косово је отишао онај који тој Влади доноси легитимитет и удахњује јој суштину. Без њега све седнице, сви изјаве, сви предлози закона, уредбе, одлуке биле би само кулисе које би падале као домине при најави превремених избора.

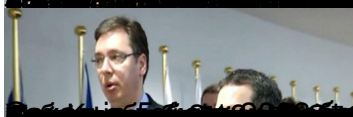
Заједничка седница Скупштина све четири Општине са српском већином одржана је у релативно пристојној атмосфери. Сви су већ знали шта ко има да каже и нико није очекивао да ће представници српског народа променити своју одлуку коју су донели док се још мастило на бриселском споразуму није ни осушило.

Ова посета упоређивана је са посетом Слободана Милошевића 1987. године Косову пољу, али једина паралела која се са њом може повући јесте мантра коју сваки нови месија мора понављати док не хипнотише окупљено стадо. Вучићево „нико не сме да вас бије“ претворено је у пародију о „Ципелићима“. Демагошки анестетик кратког дејства у виду усмено-писмених гаранција да албанска чизма неће крочити на Север пада у воду пред мало детаљнијом анализом споразума.

Сецирање бриселског споразума

Пише: Александар Дикић
среда, 22 мај 2013 11:09

...де

...и

...и

...ну

...ој